

עפ"ת 26428/01/15 - שאול שולי גבאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 26428-01-15 גבאי שאול שול נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50500650895

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערערים	שאול שולי גבאי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בפ"ת (כב' הש' צימרמן) בתת"ע 2937-09-14 במסגרתה נדחתה בקשת המערער להורות על ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

2. בעניינו של המערער נערך דו"ח על עבירת מהירות מסוג ברירת משפט ויוחסה לו נהיגה ביום 13.02.14 במהירות של 133 קמ"ש תחת המהירות המותרת, 90 קמ"ש. בגוף הדו"ח זומן המערער לדיון ליום 17.9.14.

3. ביום 17.9.14 נשפט המערער בהעדרו בבית משפט קמא והושת עליו תשלום קנס בסך של ₪ 1,200 וכן 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "פסק הדין").

4. ב"כ המערער טען כי מבירור שערך המערער הוברר לו כי הזימון לדיון הגיע לידי אשתו, אשר העלימה את הדבר מידיעתו, נוכח כך שהיחסים ביניהם עלו על שרטון.

הוסיף וטען ב"כ המערער כי ייגרם למערער עיוות דין, היה ופסק הדין יעמוד על תילו. שכן העבירה לא בוצעה על ידו, אלא על ידי ביתו, אשר מודה בכך ומבקשת להסב את הדו"ח על שמה, בלא שתטען מצידה כל טענת התיישנות.

עוד טען ב"כ המערער כי המערער הוכיח את אמיתות טיעונו גם בכך שפנה מלכתחילה לקבלת ייעוץ משפטי ואף פנה לעריכת בדיקת פוליגרף, הגם שאינה מהווה ראיה קבילה.

לאור האמור עתר ב"כ המערער לבית המשפט להורות על קבלת הערעור.

5. ב"כ המשיבה עתרה לבית המשפט להורות על דחיית הערעור. לדבריה, המערער זומן כדין לדיון שהתקיים בבית משפט קמא ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות. מה גם שתחילה טען המערער בתצהיר שהגיש לבית משפט קמא, כי החתימה אינה חתימת אשתו.

ב"כ המשיבה טענה בנוסף כי לא קם חשש לעיוות דין ובקשה להסבת הדו"ח על שמה של ביתו אינה מקימה חשש כאמור. עוד הפנתה לעברו התעבורתי המכביד של המערער הכולל 74 הרשעות קודמות.

דין והכרעה

6. הלכה היא כי על המבקש לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו, לעמוד בנטל להוכחת אחד מאלה: סיבה מוצדקת לאי ההתייצבותו וכן חשש לעיוות דין, היה וייוותר פסק הדין על כנו. תנאים אלה פורשו באופן מצמצם, לאור התכלית לשמה קבע המחוקק את האפשרות לדון בהיעדרם של נאשמים בעבירות קלות, ובכללן, ייעול הדיון וסופיותו (ר' רע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל).

7. המערער תולה את הסיבה לאי ההתייצבותו לדיון נשוא פסק הדין, באי העברת הזימון שנחתם על ידי אשתו, לידיעתו, במכוון, נוכח התערעורת היחסים ביניהם. דא עקא כי בתצהיר שצירף המערער לבקשה הראשונה שהגיש לביטול פסק הדין בבית משפט קמא, לא העלה את כלל הטיעונים, אלא טען במפורש כי החתימה על גבי אישור המסירה אינה חתימת אשתו.

8. אף הלכה היא כי אין בטענת המערער כי ביתו ולא הוא, נהגה ברכב, כשלעצמה, כדי לבסס חשש של עיוות דין כלפיו (ר' רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נגד מדינת ישראל). אף לא קם חשש לעיוות דין, בשים לב לעברו התעבורתי של המערער הכולל 73 הרשעות קודמות ואי מיצוי הדין עמו בפסק הדין.

9. לאור סך כל האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

